

NAŠE OBEC

Dolní Dunajovice

Ročník XVIII

číslo 4

prosinec 2013

Vánoční rozjímání

Blíží se Vánoce, nejvýznamnější svátek křesťanského světa.

Vánoce jsou obdobím, kdy při pohledu na krásně vyzdobený stromček se dětem rozbuší srdce a rozzáří očka. Netýkají se jen dětského světa. Melancholie vánočního času dopadá i na nás dospělé, kdy očekáváme od svých blízkých nejen dary, ale hlavně pochopení a jejich lásku. Čas vánoční vytváří atmosféru, kdy se snažíme jeden k druhému být obzvláště pozorní, ohleduplní a vlídní

Toto období je také časem, kdy bilancujeme, zamýšlíme se nad uplynulým rokem, vyslovujeme přání.

Žijeme v době, kdy je naše společnost uspěchaná, kdy materiální svět odsouvá do pozadí lidské vztahy. Nezbyvá nám než věřit, že změny na politické scéně, které u nás nastaly v posledních měsících, povedou k pozitivním výsledkům.

Naše obec patří k nejunpravenějším v okolí. Letos navíc k tomu přispěla i

úprava parků a hřbitova. Aby kulturní a společenský život, který má u nás solidní úroveň, mohl být ještě kvalitnější, potřebovali bychom pro tyto účely důstojný krytý stánek, který by nahradil dosluhující kinosál. Toto moje přání je dlouhodobějšího charakteru, ale doufám, že není nereálné.

Jménem redakční rady tohoto časopisu Vám, vážení občané, přeji klidné a radostné prožití svátků vánočních a do nového roku mnoho zdraví, pohody a štěstí.

Stanislav Lačík

Vážení spoluobčané,

od roku 2006 jsem členem Zastupitelstva naší obce jako radní a od března letošního roku působím ve funkci místostarosty. Za toto období jsem se zúčastnil mnoha zasedání rady obce a zastupitelstva a byl jsem přítomen při jednáních a rozhodováních na nich. Mohu zodpovědně konstatovat, že činnost celého zastupitelstva naší obce a činnost rady obce je konstruktivní, smysluplná a že se zabýváme každým vzneseným návrhem. Mgr. Hasník jako starosta a zázemí tvořené Ing. Bičanovou a paní Dvořákovou je na vysoké profesionální úrovni.

Všichni, kdo se setkávají při jednáních na obecním úřadě, mi jistě potvrdí, že každý z nás má možnost a příležitost vyjádřit se k řešeným záležitostem, o každém názoru je vedena konstruktivní diskuze a jejímž produktem jsou vždy taková rozhodnutí, na nichž se ve výsledku shodneme. Nepanuje zde žádná politická ani jiná rivalita. Protože na jednáních rady mají možnost být i ostatní zastupitelé obce a mnozí toho i pravidelně využívají, bývají jednání zastupitelstva snazší, protože do projednávaných bodů je většina zastupitelů již zasvěcena.

To, co mi leží v poslední době na srdci a s čím se chci s Vámi podělit, je můj pohled na současné řešení dopravní situace, zvláště pak na řešení parkování motorových vozidel v naší obci. Možná mne k tomuto kroku napsat tento příspěvek posunulo i poslední jednání zastupitelstva obce a debata o petici občanů ohledně parkování.

Všechno bylo již mnohokrát řečeno a vysvětlováno Mgr. Hasníkem ve zpravodaji naší obce, na jednáních ZO, přesto mi dovoluňte znovu připomenout skutečnosti, že:

- Nutnost a tlak řešit dopravní situaci a parkování na silnicích a chodnicích byla dlouhodobě potřebná (průjezdnost komunikací pro autobusy, vozidla záchranné služby, hasiče, zimní údržba aj.).

- Obec s velkým předstihem informovala své občany o zamýšleném řešení situace, nabídla možnost zřídit si dle možnosti vlastní parkoviště a této možnosti mnozí využili (navíc byla vybudována parkoviště na ulici Zahradní, Poštovní a další jsou ve fázi příprav).

- Kdo chce, uzná, že pohyb pěšky, na kole (pozitivní reakce jsem měl možnost slyšet již od starších, méně fyzicky zdatných spoluobčanů, kteří právě jízdní kola používají k dopravě ať už za nákupy, nebo např. k lékaři), či motorovým vozidlem je po nově zrealizované dopravní úpravě mnohem snazší, plynulejší a především bezpečnější.

Městská policie Mikulov, která má s naší obcí podepsanou smlouvu o spolupráci a která má za úkol dohlížet mimo jiné i na dodržování dopravního značení v naší obci pochvalně konstatovala, že postup obce vůči občanům a uživatelům místních komunikací je velmi vstřícný (použili výraz nadstandardní), proto, že obec nejdříve investovala finanční prostředky a zřídila další možnosti parkování v obci, dala možnost a časový prostor občanům zřídit si parkování u svých nemovitostí a teprve následně začala řešit dodržování zákona o silničním provozu. Škoda, že tento názor slyšíme spíše od jiných než od místních.

Zkuste se prosím zamyslet bez předsudků nad tím, zda se Vám současný stav komunikací bez mnohdy ne právě správně zaparkovaných vozidel líbí více, než to, jak tyto komunikace vypadaly před novým dopravním značením. Já si osobně myslím, že i toto rozhodnutí, ke kterému jsme na jednáních rady a zastupitelstva naší obce dospěli a které se nám podařilo zrealizovat je správné, dobré a prospěšné pro naši obec, pro naše

občany a že přispívá k bezpečnosti a posunuje kulturu života v naší obci výš. A i když se to ne vždy a ne všem tak může mnohdy zdát, je to priorita, o kterou nám jde. Díky zrealizované rekonstrukci zeleně v parcích a na hřbitově tak spolu s průjezdnými komunikacemi vzhled naší obce velmi získal. Možná, že to vidíte podobně, jako já, když se kolem sebe rozhlédnete...

Děkuji všem, kteří dočetli až sem a přeji Vám radostné Vánoce, klid, pohodu a štěstí v kruhu Vašich blízkých.

Vít Záboj, místostarosta

Informace OÚ

Na jednání ZO 11. 12. byla kromě rozpočtu obce schválena také vyhláška obce, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství.

Pro rok 2014 se nemění žádný místní poplatek ani sazba stočného, která i nadále činí 20 Kč bez DPH za 1 m³ vody odebrané z vodovodního řadu. Stočné je tak i nadále v naší obci poloviční proti ostatním obcím v okrese.

V roce 2014 budou obecní poplatky opět vybírány prostřednictvím SIPA. Pokud se Vaše SIPO změnilo, informujte o tom v kanceláři OÚ.

Termíny výběru jednotlivých poplatků jsou následující: leden – poplatek za psy, únor – odpady (1. splátka), březen – stočné (vyúčtování za rok 2013), duben - odpady (2. splátka), červenec - odpady (3. splátka), srpen – stočné (záloha na rok 2014), říjen – odpady (4. splátka).

Dne 6. 11. 2013 byla na návsi uvedena do provozu kamera, kterou provozuje na základě smlouvy MP Mikulov. Doufáme, že přispěje ke klidu a pořádku v obci.

Vánoční strom na letošní rok poskytl pan Josef Kratochvíl. Jménem všech občanů děkujeme

Mgr. Josef Hasník, starosta obce

Vánoční besídka

Ve čtvrtek 12. 12. 2013 se sešlo osmdesát našich důchodců na tradiční Vánoční besídce. Věk odchodu do důchodu se posouvá a s tím se mění i počet zúčastněných. K dobré náladě přítomných přispěly svými vystoupeními děti mateřské školky se svým pásmem, děti ze školy s pěveckým vystoupením a nemalý potlesk sklídilo i vystoupení národopisného souboru Dunajek. Po výborném občerstvení program pokračoval vystoupením Mužského pěveckého sboru i Ženského pěveckého sboru. Za hudebního doprovodu pak všichni strávili příjemný večer s tancem či jen poslechem známých melodií. Poděkování patří i našim vinařům p. Šomanovi a p. Holcovi, za dodání vína pro odpolední posezení.

za SPOZ Daniela Hasníková

K 90. narozeninám Žofie Popovičové

Na konci listopadu oslavila 90. narozeniny paní Žofie Popovičová. Právě toto významné jubileum je příležitostí vyslechnout si její životní příběh.

Žofie Popovičová se narodila v roce 1923 ve vesničce Bukovec na Podkarpatské Rusi. Život tam byl těžký a podmínky se přitom ještě zhoršily, když na konci 30. let přišla válka. Byly uzavřeny továrny i školy a mladí lidé před sebou neměli žádnou budoucnost. Jednou z mála možností, jak z této situace ven, byl ilegální přechod hranice. „Bylo hodně takových, co utíkali. Nevěděli co mají dělat, tak utíkali pryč. Mysleli jsme si, jak se říká, že tam pro nás klobásy na stromech budou růst. Já jsem chtěla hlavně kvůli škole.“ Bez vědomí rodičů si jednoho večera sbalila nejnnutnější věci a spolu se starší sestrou Annou se vypravila na

smluvené místo, odkud se se skupinou přátel vydala na cestu.

Noční přechod hranice proběhl bez potíží a ráno se všichni zastavili ke krátkému odpočinku. „Chlapci začali kuchtit a já najednou říkám: „Ježíšmarja, tam někdo jede na koni!“ Ještě byl dost daleko, ale už jsem ho viděla. Přišli vojáci v uniformě a sebrali nám všechny věci. Museli jsme s nimi jít do jedné vesnice, Skolava se to jmenovalo. Tam jsme nakonec zůstali asi měsíc.“ Po měsíci v pracovním táboře byli s desítkami dalších zadržených odvezeni k soudu. Sověti vyšetřovali, zda nepřešli hranici jako maďarští špióni. „Museli jsme přiznat, že jsme přešli hranici a že jsme špióni. Jací špióni? Já jsem měla šestnáct a půl, byla jsem ještě děčko!“ Verdikt byl nemilosrdný. Tři roky na Sibiři. Za pár dní byli v transportu převezeni přes Kyjev do pracovního tábora v Novosibirsku. Oběma sestrám se naštěstí podařilo zůstat pohromadě, i když na práce byla nasazena každá jinde. Žofie šla oblečení pro armádu, Anna pracovala venku na poli. Čekaly je tři roky tvrdé práce v těžkých pracovních podmínkách, nedostatek jídla, odpočinku, svobody.

Když jim v roce 1943 bylo nabídnuto zkrácení trestu, stejně jako mnoho jiných neodmítly. Se stovkami dobrovolníků byli odvezeni do střední Asie, kde je verbovali do armády. Po krátkém výcviku se Žofie Popovičová stala spojačkou u 1. československého armádního sboru. S armádou postupovala přes Rusko a Polsko směrem k Československu. Účastnila se mnoha vojenských operací, z nichž jedna ji málem stála život. Přímo před její skupinou dopadla tanková střela. Dvě dívky zemřely, ona sama měla poraněnou nohu a od té doby špatně slyší. Po zotavení se už na frontu nevrátila,

nadále však působila v týlu jako zdravotnice. S frontou postupovala až k československým hranicím a účastnila se také bojů u Dukly. „U tý Dukly, to bylo něco strašného. Tam to šlo jak na pásu. Takový mladý Volyňák, pěkný chlapec, dávala jsem mu čaj po lžičkách, když mě najednou chytl a říká: „Sestřičko, já nechcu umřít“. Rekla jsem mu, že ne, že má v klidu pít. Za chvíli mě stiskl za ruku a byl konec. To bylo strašně, co jsme u tý Dukly zažili.“

Po válce se Žofie Popovičová dostala do Bánské Bystrice, kde u armády působila ještě rok. Podívala se i do rodného Bukovce, kde ji s dojetím vítala celá rodina. „To víte, to byla radost. Rodičům navíc řekli, že jsem padla na frontě, nevím, jak se to k nim dostalo, ale mysleli si, že jsem zabitá.“ Až náhodné setkání v autobuse do Znojma, kam jela navštívit kamarádku, ji na Vánoce 1945 nasměrovalo na místo, které se na dlouhá léta mělo stát jejím domovem. Do Dolních Dunajovic.

Mezi krajany, vojáky, tu totiž poznala Vasila Popoviče, svého budoucího manžela. Rozhodli se vzít a usadit se v obci. Novomanželé si zabrali hostinec, tehdejší hotel Koruna, který se rozhodli nadále provozovat. Brzy po svatbě se jim pak narodila dcera Eva. Rodinná idyla ale netrvala dlouho. Necelý rok po narození dcery Vasil Popovič tragicky zemřel a paní Popovičová náhle zůstala na všechno sama. Na dceru, na hospodu, to vše musela zvládnout navíc jako válečný invalida. „Hospodu jsem vedla ještě do jednapadesátého, potom přišli a všechno znárodnili. Všechno mi sebrali. Co tam bylo, všechno šlo pryč. Nezůstalo mi nic.“

Postupem času se paní Popovičová seznámila s desátníkem v záloze Fedorem Forosem, tehdy žijícím v blízkých Bavorech, který stejně jako ona pocházel z Podkarpatské Rusi. Postupně se sblížili natolik, že jej pozvala na Vánoce k sobě domů. „Tenkrát jsem měla motorku, kterou jsem koupila ještě na hospodě, pětadvacitku, čezetku. Fedor si ji chtěl ještě na Štědrý den půjčit, tak jsem mu ji půjčila. Na večeri, na kterou jsem ho čekala, ale nedošel. Nevěděla jsem nic, jen jsem čekala, ale už jsem byla rozrušená. Sama sebe jsem se ptala, proč, co se stalo.“ Po svátcích se minimálně pětkrát vypravila do Mikulova, aby zjistila, co se stalo s ním i s její motorkou. Neřekli jí však vůbec nic. Nakonec se rozhodla pátrat na vyšších místech, na SNB v Brně. „Zavolali si mě tam do jedné místnosti, kde jsem jim řekla, že se věci mají tak a tak. Příslušník mi na to řekl, že Fedor je zajištěný, že je tady v Brně, pak vzal telefon, zatelefonoval do Mikulova a že si mám zítra zajít pro motorku. On tenkrát ani domů do Bavor nedošel, zajistili ho ještě na cestě.“ Fedor Foros byl odsouzen za velezradu kvůli svým stykům s agenty Ladislavem Malým a Vladislavem Kozákem. Údajně jim měl poskytovat nejrůznější pomoc při ilegálních přechodech státní hranice. I paní Popovičová se ocitla ve složité situaci. „Kvůli vyšetřování Forose jsem byla v Brně aspoň desetkrát. Když přijeli, auto vždycky nechali na konci vesnice a přišli pro mě. Děcko jsem musela dát někomu na hlídání a nesměla jsem říct, kam jdu a proč. Když mě pak vyslychali, bylo to furt jedno a to samé, furt. Říkala jsem jim, že jsme se znali sotva tři měsíce, že mi neřikal o všem, co dělal, že nic nevím.“ Jeden známý jí poradil, aby zkusila podat žádost o Forosovo propuštění. Poslala jich hned několik a úřady vytrvale prosila o ukončení trestu. Vypravila se i do Hradce Králové, na prokuraturu. Nepomohlo však nic. „Nakonec jsem čekala pět roků. Pět si odseděl a dva mu odpustili. Původně měl odsedět sedm roků. No a když přišel, nastěhoval se ke mě a spolu jsme žili čtyřicet tři roků. Ať je mu lehká zem. A konec. Tak je to.“ *(celý příběh získal 2. místo v soutěži – Příběhy 20. století, pořádáné organizací Post Bellum. www.pribehy20stoleti.cz)*

Mgr. Josef Šuba

Vánoční jarmark

Už pátý rok se ukazuje, že pořádat adventní jarmark v Dolních Dunajovicích není vůbec špatný nápad. I letos se během dne plnil celý areál tanečního parketu na návsi lidmi všech věkových kategorií, kteří se bavili nejen při bohatém kulturním programu, ale také nakupovali u řemeslných stánkařů a vychutnávali dobroty, které soutěžily o titul NEJ vánoční pochoutky. Troufám si říct, že na své si tu přišli opravdu naprosto všichni.

Do předvánoční nálady nás se svými vystoupeními vtáhli děti ze cvičení pro radost, folklorní soubory Hrozének z Bulhar, Jarabáček z Drnholce a hlavně místní dětský národopisný soubor Dunajek a také Flétničky při ZŠ. Zpěvem ženského a mužského sboru se již stmívalo a k očekávání všech se při svěcení panem farářem rozsvítil vánoční strom. Při svíčkách zazpíval Dunajek závěrečnou píseň *Adeste fideles*. Během krátké doby se již taneční parket plnil rozsvícenými „balónky štěstí“, které se začaly hromadně vypouštět a vznášely se po dlouhou dobu nad Dunajovicemi. Atmosféra byla plná rozzářených očí a nevyslovených přání. Večerem se nesla soutěžní rivalita a letošní NEJ vánoční pochoutku vyhrál „svařáček Bumbdlíčků“ pana Josefa Šuby. Vyhodnocení a ocenění v soutěži o „nej“ vánoční pochoutku uzavíralo losování všech zúčastněných o hodnotné i milé dárky.

Organizátorům šlo hlavně o předvánoční setkání lidí, kteří umí něco zhotovit, vyrobit a pak se o své zážitky podělit. Naskytá se jim možnost nákupu originálního zboží, takového, které jinde a jindy nekoupí.

Marcela Kurucová, vedoucí DNS DUNAJEK

Charitní pečovatelská služba se sídlem v Pohořelicích Vám nabízí tyto služby:

pomoc při zvládnání běžných úkonů o svoji osobu (pomoc s oblékáním, přesun na lůžko či vozík, péče o klienta na lůžku), pomoc při osobní hygieně (koupel pod sprchou či ve vaně, umytí na lůžku, mytí vlasů), pomoc při zajištění chodu domácnosti (běžný či velký úklid, mytí oken, zajištění nákupů), zapůjčení kompenzačních pomůcek jako jsou chodítka, vozíky, polohovací lůžka, toaletní křesla apod., pomoc při vyřizování na úřadě, poště, doprovod k lékaři či vyzvednutí léků v lékárně, základní sociální poradenství (vyřízení sociálních dávek, zorientování se ve Vašich právech).

Toto vše Vám umožní vzhledem k Vašemu zdravotnímu stavu zůstat ve svém domově, můžete se těšit se svoji rodinou a přáteli. Vše ostatní, co již nezvládáte, Vám pomohou zajistit naše pečovatelky. **Kontakt: p. Petříková, tel. 734 510 661.**

Informace MĚÚ Mikulov

Od prosince 2013 funguje v budově Městského úřadu Mikulov kontaktní místo Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrálního pracoviště Břeclav.

Konkrétně se kontaktní místo nachází v kanceláři č. 127, vchod z Kostelního náměstí, tel. 519 444 591. Pracovní doba je každé pondělí a středa od 8.00 do 17.00 hod.

Bezplatná právní poradna, kterou na Městském úřadu Mikulov zajišťuje firma IQ Roma servis Břeclav bude v roce 2014 v provozu ve dnech 22.01.2014, 19.03.2014, 21.05.2014, 16.07.2014, 24.09.2014 a 19.11.2014 od 9.30 do 16.00 hodin.

Krojovaná chasa

Rok se s rokem sešel a opět je tu čas vánoční a závěr roku 2013. I my, krojovaná mládež bychom chtěli zrekapitulovat, co nám tento rok přinesl.

Začátkem února jsme již po čtvrté uspořádali krojový ples. Účast byla poněkud slabší než předešlé ročníky, avšak my jsme si jej užili. K tanci a poslechu hrála dechová hudba Skaličané, besedu jsme letos zatančili společně s hostujícím kolečkem z Rakvic, a to českou.

Z noci 30. dubna na 1. května jsme již po několikáté obdařili krojovaná děvčata z chasy nazdobenými májkami. Děvčata, aby se nám odměnila, tak před domy chlapců napsala originální, srandovní, někdy i pravdivé vzkazy. Vše se poté zakončilo posezením s grilováním u letošní 1. stárky Karoliny Čížové.

Následující námi pořádanou akci letní krojové hodky opět provázela dešť. Přivítali jsme německé přátele, kteří s úsměvem obdivovali krásu našich krojů.

Příjemným překvapením pro všechny členy chasy byly hned dvě akce organizované 1. stárkem Miroslavem Vrábelem. Tou první byla víkendová „minidovolená“ v nedalekých Cvrčovicích, která byla milým zpestřením celých prázdnin. Druhé „překvápko“ bylo prasátko na rožni, které jsme spojili s předhodovým posezením na místních kurtech 14 dní před hody.

Vyvrcholením celých letních příprav, schůzek, zkoušek a trénování byly bezesporu tradiční krojové hody, které mají u nás téměř 70-ti letou tradici. Počasí až na drobné sprchnutí vyšlo a tak jsme všichni mohli zvesela hodovat po celý víkend. Celkem se poskládalo 12 krojových párů a tři sklepníci.

Ještě jsme se nestačili vzpamatovat z hodových příprav a už tu bylo další chystání na říjnový Dívčí vínek. Ten se letos nesl v duchu Labutího jezera a myslím si, že aplaus po předtančení svědčil o tom, že vystoupení bylo velmi originální a legrační.

V neposlední řadě našeho ohlednutí bychom Vás chtěli co nejsrdečněji pozvat na Krojový ples, který pořádáme 25. ledna 2014 od 19.00 hodin v místním kinosále. Tentokrát byly osloveny a pozvány všechny bývalé první páry a ponese se v duchu „SETKÁNÍ STÁRKŮ ZA 50 LET“, kdy zavzpomínáme na doby, kdy chodili v kroji naši rodiče, babičky a dědečci. Na úvod celého večera zatančí současná chasa Moravskou besedu. Můžete se těšit na dechovou hudbu Zlat'ulku i bohatou tombolu. V závěru Vám chceme poděkovat, že rádi chodíte na naše akce, což je pro nás jako pro kolektiv největší motivace k pořádání kvalitních kulturních zážitků.

Krásné prožití svátků vánočních a úspěšný vstup do nového roku 2014 Vám všem přeje dunajovská krojovaná chasa.

za chasu Pavel Karlík a Tereza Hodoňová

Společenská kronika

Narození

Září

Karolína Helánová
Viktor Jan Tománek

Říjen

Sabina Štěpánová
Soňa Benová

Listopad

Petr Bařina
Tereza Komárková

Svatby

Říjen

Zuzana Tichá Dolní Dunajovice
Michal Malík Vlasatice

Jubileá

Říjen

Olga Holacká
Anna Ryšánková
Zlata Šafářová
Miroslav Gala

Listopad

Jaroslav Pekařík
Alžběta Hodoňová
Vlasta Francová
Alojz Marušík
Serafína Bravencová
Vladimír Ferák
František Šenkeřík
Žofie Popovičová
Štěpánka Škrháková

Prosinec

Marie Pavlátová
Marie Kroupová
Jiřina Melemová
Alena Kvardová
Marie Paveláková
Štěpán Váňa

Úmrtí

Listopad

Anežka Valeriánová 74 let

Prosinec

Rudolf Musil 77 let
Václav Dobšíček 48 let

Vánoční a novoroční bohoslužby v Dolních Dunajovicích

neděle	22. 12.	IV. neděle adventní	9.00
úterý	24. 12.	půlnoční	21.30
středa	25. 12.	božihodová	9.00
	14 – 17	bude kostel otevřen k návštěvě betléma	
čtvrtek	26. 12.	Svatého Štěpána	9.00
		žehnání mladého vína	
neděle	29. 12.	Svaté rodiny	9.00
úterý	31. 12.	Závěr roku	17.30
středa	1. 1.	novoroční	9.00
		žehnání maminkám před porodem	
pondělí	6. 1.	tříkrálová	18.00
		s žehnáním vody, kadidla, křídý a zlata	

**Od 3. do 6. ledna 2014 se uskuteční
tradiční „Tříkrálová sbírka“**

Registrační číslo: MK ČR E 11772

**Adresa redakce: Zahradní 613,
691 85 Dolní Dunajovice**

**Vydavatel: OÚ Dolní Dunajovice
Vydává OÚ Dolní Dunajovice
pro občany Dolních Dunajovic zdarma.
Toto číslo vychází v nákladu 680 výtisků.**

Redakční rada:

*Šéfredaktor: Stanislav Lačík
Zástupce šéfredaktora: Mgr. Daniela Hasníková
Členové: Luboš Hron, Mgr. Josef Hasník,
Mgr. Filip Hron, Mgr. Josef Šuba*